

- 2) Indien een tijdvak van vijf jaar ononderbroken verblijf als werknemer voorafgaand aan 30 april 2006 niet volstaat om het in artikel 16, lid 1, van richtlijn 2004/38 voorziene duurzame verblijfsrecht te doen ontstaan, doet dit ononderbroken verblijf als werknemer dan rechtstreeks krachtens artikel 18, lid 1, [EG] een duurzaam verblijfsrecht ontstaan op grond dat de richtlijn een lacune vertoont?

- (¹) Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB L 158, blz. 77).
- (²) Richtlijn 68/360/EEG van de Raad van 15 oktober 1968 inzake de opheffing van de beperkingen van de verplaatsing en het verblijf van de werknemers der lidstaten en van hun familie binnen de Gemeenschap (PB L 257, blz. 13).

Hogere voorziening ingesteld op 18 augustus 2009 door het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Vijfde kamer) van 3 juni 2009 in zaak T-189/07, Frosch Touristik GmbH/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-332/09 P)

(2009/C 256/27)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: B. Schmidt, gemachtigde)

Andere partijen in de procedure: Frosch Touristik GmbH, DSR touristik GmbH

Conclusies

- het bestreden arrest vernietigen en de zaak verwijzen naar het Gerecht;
- de andere partijen in de procedure verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De onderhavige hogere voorziening is gericht tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg waarbij de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt van 22 maart 2007 is vernietigd. Met die beslissing had de kamer van beroep het door verweerder in hogere voorziening ingestelde beroep tegen de beslissing van de nietigheidsafdeling over de gedeeltelijke nietigheid van het gemeenschapswoordmerk „FLUGBÖRSE” verworpen. Het

Gerecht was van oordeel dat de kamer van beroep artikel 51, lid 1, sub a, van verordening (EG) nr. 40/94 inzake het gemeenschapsmerk (hierna: „verordening inzake het gemeenschapsmerk”) onjuist had toegepast, aangezien zij zich bij het onderzoek of er voor de inschrijving van het merk nietigheidsgronden in de zin van artikel 7 van de verordening inzake het gemeenschapsmerk waren en dit dus moest worden nietig verklaard, heeft gebaseerd op de voorwaarden en de opvatting op de datum van de inschrijving van het litigieuze merk en niet op de datum waarop de aanvraag is ingediend. Volgens het bestreden arrest is de enige voor het onderzoek van een verzoek om nietigverklaring relevante datum, de datum van indiening van de betwiste merkaanvraag. Het Gerecht heeft zich ter onderbouwing van zijn opvatting bovendien op het argument gebaseerd dat enkel met deze uitlegging kan worden voorkomen dat de kans dat een merk zijn inschrijvingsvatbaarheid verliest, toeneemt naarmate de inschrijvingsprocedure langer duurt. Bij een nieuw onderzoek van naderhand aangevoerde nietigheidsgronden mag de onderzoeker enkel rekening houden met elementen die van na de indiening van de merkaanvraag dateren, wanneer op basis van deze elementen conclusies kunnen worden getrokken over de situatie zoals deze op die datum bestond.

Volgens rekwirant legt het Gerecht artikel 51, lid 1, sub a, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk onjuist uit door de datum waarop de merkaanvraag wordt ingediend, als de enige relevante onderzoeksdatum te beschouwen. Deze enge uitlegging is in strijd met de bewoordingen van de bepaling en is evenmin verenigbaar met de zin en het doel van dit voorschrift, met het stelsel voor verlening van bescherming en met de nietigverklaring van de verleende bescherming krachtens de verordening inzake het gemeenschapsmerk.

Artikel 51, lid 1, sub a, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk bepaalt dat een merk uit het register wordt geschrapt wanneer het „is ingeschreven” in strijd met artikel 7 van deze verordening. De conclusie van het Gerecht dat deze uitdrukking uitsluitend bepaalt in welke gevallen een merk niet mag worden ingeschreven of moet worden nietig verklaard, en niet (ook) de relevante datum voor het onderzoek betreft, is reeds op grond van de bewoordingen van bedoeld voorschrift onbegrijpelijk. Aangezien het Gerecht geen verdere toelichting heeft gegeven, is niet duidelijk welke overwegingen in het bijzonder tot zijn conclusie hebben geleid. De door rekwirant verdedigde uitlegging dat de uitdrukking „is ingeschreven” op zijn minst ook de relevante datum betreft, is daarentegen gelet op de bewoordingen van bedoeld voorschrift aanmerkelijk plausibeler.

Tegen de uitlegging die het Gerecht in het bestreden arrest verdedigt, pleit echter ook de beschermingsdoelstelling die aan de artikelen 7 en 51 van de verordening inzake het gemeenschapsmerk ten grondslag ligt, namelijk dat inschrijvingen die in strijd met het algemene belang zijn, meteen moeten worden uitgesloten of, wanneer de inschrijving toch heeft plaatsgevonden, kunnen worden nietig verklaard. Alleen zo kan worden voorkomen dat merken in strijd met de bepalingen van de verordening inzake het gemeenschapsmerk worden ingeschreven en daardoor het aan deze bepaling ten grondslag liggende algemene belang niet in acht wordt genomen. Indien de opvatting van het Gerecht juist zou zijn, zou een merkaanvrager

bovendien niet alleen bescherming verkrijgen voor merken waarvoor op de datum van de inschrijving absolute nietigheidsgronden bestaan, maar deze merken zouden na de inschrijving ook niet langer overeenkomstig artikel 51 van de verordening inzake het gemeenschapsmerk kunnen worden nietig verklaard, aangezien zij op de datum waarop de aanvraag is ingediend, inschrijvingsvatbaar waren en het Gerecht uitdrukkelijk geen rekening houdt met ontwikkelingen tussen de datum van de aanvraag en de datum van de inschrijving. Volgens rekwirant vormt dit, in strijd met de beschermingsdoelstelling van de artikelen 7 en 51 van de verordening inzake het gemeenschapsmerk, een ongerechtvaardigde bevoorrechtiging van een particulier tegenover het beschermingswaardige algemene belang.

Wat tot slot het argument van het Gerecht inzake de duur van de procedure betreft, dient te worden opgemerkt dat deze duur kan afhangen van zeer veel factoren, die niet alleen kunnen worden beïnvloed door rekwirant, maar ook door de aanvrager zelf of, zoals in het geval van de in de verordening inzake het gemeenschapsmerk neergelegde oppositieprocedure, door derden. Ook kunnen zeer onverwacht absolute nietigheidsgronden, waarover rekwirant geen invloed heeft uitgeoefend en geen invloed kan uitoefenen, optreden. Bij een adequate afweging van de in dergelijke „toevallige” situaties tegengestelde belangen, moet voorrang worden gegeven aan het algemene belang, temeer omdat de aanvrager er tot aan de inschrijving niet op kan vertrouwen dat hij het aangevraagde beschermingsrecht daadwerkelijk verkrijgt. In dit geval is het dan ook juist om ook ontwikkelingen tot aan de datum van de inschrijving in aanmerking te nemen.

Om voormelde redenen moet het bestreden arrest van het Gerecht van eerste aanleg worden vernietigd omdat het artikel 51 van de verordening inzake het gemeenschapsmerk schendt.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil de Prud'hommes de Caen (Frankrijk) op 20 augustus 2009 — Sophie Noël/SCP Brouard Daude, curator in het faillissement van Pronuptia Boutiques Province SA en Centre de Gestion et d'Étude AGS (C.G.E.A.) IDF Est

(Zaak C-333/09)

(2009/C 256/28)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil de Prud'hommes de Caen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Sophie Noël

Verwerende partijen: SCP Brouard Daude, curator in het faillissement van Pronuptia Boutiques Province SA, Centre de Gestion et d'Étude AGS (C.G.E.A.) IDF Est

Prejudiciële vragen

1) Artikel 14 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, met het opschrift „Verbod van discriminatie”, bepaalt: „Het genot van de rechten en vrijheden die in dit Verdrag zijn vermeld, moet worden verzekerd zonder enig onderscheid op welke grond ook, zoals geslacht, ras, kleur, taal, godsdienst, politieke of andere mening, nationale of maatschappelijke afkomst, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte of andere status.”

Is er geen sprake van discriminatie, wanneer er een verschil van behandeling is tussen de werknemers die om economische redenen worden ontslagen en hebben ingestemd met een overeenkomst tot een op de persoon toegesneden herplaatsing, waarbij voor de mogelijkheid tot aanvechting van de opzegging van hun contract nog steeds een verjaringstermijn van vijf jaar zou gelden, en degenen die daarmee niet hebben ingestemd, en die onder de verjaringstermijn van één jaar overeenkomstig artikel L.1235-7 van het Wetboek van Arbeid zouden vallen?

2) Artikel 26 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 16 december 1966 — dat slechts de basis van artikel 14 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden is — luidt: „Allen zijn gelijk voor de wet en hebben zonder discriminatie aanspraak op gelijke bescherming door de wet. In dit verband verbiedt de wet discriminatie van welke aard ook en garandeert een ieder gelijke en doelmatige bescherming op welke grond ook, zoals ras, huidskleur, geslacht, taal, godsdienst, politieke of andere overtuigingen, nationale of maatschappelijke afkomst, eigendom, geboorte of andere status.”

Moet de Franse rechter dan ingevolge artikel 55 van de Franse grondwet van 4 oktober 1958 toepassing geven aan artikel 26 van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 16 december 1966, en buiten toepassing laten de discriminerende bepalingen van artikel L. 1235-7 van het Wetboek van Arbeid die voortvloeien uit wet nr. 2005-35 van 18 januari 2005, die dateert van na 4 februari 1981, toen voornoemd Verdrag op het nationale grondgebied in werking is getreden?

Beroep ingesteld op 25 augustus 2009 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Koninkrijk Spanje

(Zaak C-340/09)

(2009/C 256/29)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: S. Pardo Quintillán en D. Recchia, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk Spanje